

никъ.

Ποσπѣшάю, εἰσιν. μ. -шѣ, ἡσιν.
(μεταβατ.) κατευοδόω - ὦ.
= ποσπѣшетвѣю. 2) ἀμετά-
βατ. ἐπισπεύδω, ἐπισπου-
δάζω, ἐπείγομαι, κατασπεύ-
δω. § καὶ μεσ.-εἰ. τὸ αὐτὸ.
= спѣшѣ.

Ποσпѣшеніе, ἱᾶ. οὐδ. συνε-
γία, συνέργεια, σύμπραξις,
συμβοήθεια. 2) κατὰσπευ-
σις, κατέπειξις, σπουδή.

Ποσпѣшетвѣю, εἰσιν. ποσпѣше-
ствовахъ. συνεργέω - ὦ, συμ-
βοηθέω - ὦ. 2) κατευοδόω - ὦ.
= ποσпѣшάю 1. σημασ.

Ποσпѣшетвѣю, εἰσιν. = τῷ
προηγ.

Ποσрамленіе, ἱᾶ. οὐδ. κατα-
σχυμμός, (τὸ καταισχύνειν
ἢ καταισχύνεσθαι) = посты-
дѣніе.

Ποσрамлѣю, εἰσιν. μ. -мѣю, μί-
σιν. αἰσχύνω, καταισχύνω,
ἐντρέπω. § μεσ.-εἰ. κατα-
σχύνομαι (κατεντρέπομαι).
= оуѣрамлѣюсѣ. § μετχ.
παθ. посрамленный. κατη-
σχυμμένος.

Ποσрѣдній, ᾤ, εἰ. ἐπιθ. μέσος,
μεθόριος, μεταίχμιος. § πο-

срѣднѣя стѣнѣ (περιφραστ.
148.) = средостѣніе.

Ποσрѣдство, α. οὐδ. τὸ μέσον,
μεσότης, μεσιτεία. = срѣд-
ство.

Ποσрѣдѣ, ἐπιρ. ἐν μέσῳ, ἀνὰ
μέσον, μέσον, μεταξύ.

Ποствалѣю, εἰσιν. μ. -вѣю, βι-
σιν. ἴστημι, καθίστημι, κα-
θιστάνω, ἐγκαθίστημι, ἰδρύω,
καθυδρύω, καθιδρύνω, ἐγκα-
θιδρύω. § -царѣ (283). ἀ-
ναγορεύω, χειροτονῶ, βασι-
λέα.

Ποστέλѣ, η. θηλ. εἰρώμα, εἰρω-
μνή. (Πραξ. 9. 35. востѣни
сѣ постѣли твоѣ. ἀνάστηθι
καὶ στρώσον σεαυτῷ).

Ποστιгѣю, εἰσιν. ᾠор. пости-
гѣхъ. μ. постігнѣ, εἰσιν. φθά-
νω, προφθάνω, καταλαμβάνω,
ἐφικνέομαι - οὔμαι.

Ποстиженіе, ἱᾶ. οὐδ. κατάλη-
ψις. = разлѣніе.

Ποстизѣю, εἰσιν. = постигѣю.

Ποстилѣю, εἰσιν. ᾠор. постлѣхъ.
μ. постелѣю, εἰσιν. στρών-
νυμι, στρωννύω, καταστρών-
νυμι. § μετχ. παθ. χρ. ᾠор.
постланный. ἐστρωμένος, κατ-
εστρωμένος.